

РЕШЕНИЕ

№ 971

гр. София, 16.02.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44 състав, в публично заседание на 06.02.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **5395** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК). Жалбоподателят И. А. М., ЕГН: [ЕГН], с [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220215009631-091-001/26.01.2017 г., издаден от С. Т. К., на длъжност Началник Сектор „Ревизии“ - орган, възложил ревизията, и Ю. С. Т.-С., на длъжност Главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден в обжалваната част с Решение № 532/07.04.2017 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна политика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите относно установените данъчни задължения за данък върху доходите на физическите лица за данъчни периоди 2009 г., 2010 г., 2011 г. и 2013 г. В жалбата са изложени доводи, че така издаденият ревизионен акт е неправилен, необоснован и незаконосъобразен, издаден при съществено нарушение на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се явява лично, представлява се от адвокат Ф., който поддържа депозираната жалба и моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени оспорения ревизионен акт по основания, изложени в жалбата. Претендира сторените по делото разноски, като представя списък по чл. 80 от ГПК.

Ответната страна – Директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП С., чрез процесуалния си представител, излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли съда да я остави без уважение и да присъди в полза на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП С. следващото му юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София – град, осемнадесети състав след преценка на становищата на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от лице с правен интерес, поради което е допустима, а разгледана по същество е частично основателна.

Предмет на оспорване по настоящото дело е издаден на И. А. М., с [фирма], ЕИК[ЕИК] Ревизионен акт /РА/ №Р-22220215009631-091-001/26.01.2017 г., потвърден в обжалваната част с Решение № 532/07.04.2017 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна политика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите [населено място]. С него на жалбоподателя се установяват данъчни задължения по чл.48 от ЗДДФЛ за 2009г., 2010г., 2011г. и 2013г. и лихвите по чл.175 от ДОПК.

Видно е по делото, че със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220215009631-020-001/25.11.2015 г., връчена на 04.12.2015 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР № Р-22220215009631-020-002 от 01.03.2016 г., издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на И. А. М. за определяне на задълженията по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/, включително за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец за периодите от 01.01.2009 г. до 31.12.2014 г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220215009631-092-002/30.06.2016 г. Срещу констатациите в РД, е подадено писмено Възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, заведено с вх. № 10648/08.09.2016 г., с което са представени нови доказателства. Ревизионното производство е приключило с издаването на Ревизионен акт /РА/ № Р-22220215009631-091-001 / 26.01.2017 г., от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ на ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Ю. С. Т.-С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. С ревизионния акт за данъчни периоди 2009 г., 2010 г., 2011 г. и 2013 г. са констатирани задължения за внасяне за данък върху доходите на физическите лица общо в размер на 5 696,85 лв. по реда на чл. 48 от ЗДДФЛ.

От фактическа страна и видно от представените в административната преписка и допълнителни писмени доказателства от страните, И. А. М. има сключен трудов договор от 15.05.2012 г., с [фирма], с основно трудово възнаграждение в размер на 200,00 лв. /двеста лева/. По данни от информационната система на НАП е установено,

че за данъчния период от 01.01.2009 г. до 31.12.2014 г., И. А. М. притежава дялове в [фирма], ЕИК:[ЕИК]. Установено е, че това дружество е регистрирано в Агенция по вписванията, Търговски регистър, с едноличен собственик на капитала – И. А. М.. В хода на ревизията, органите по приходите са установили, че И. А. М. има и регистриран [фирма], ЕИК:[ЕИК]. По данни от информационната система на НАП е констатирано, че за лицето И. А. М. не са подавани Г. по чл. 41 от ЗОДФЛ/ чл. 50 от ЗДДФЛ за данъчния период от 01.01.2009 г. до 31.10.2010 г., такива били подадени за данъчни периоди 01.01.2011 г. до 31.12.2014 г. С цел изясняване на факти и обстоятелства по възложената ревизия, са предприети редица действия, подробно описани в констативната част на ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от издадения ревизионен акт. По – конкретно на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22220215009631-040-001 от 14.12.2015 г., изх. № Р-22220215009631-040-002/14.04.2016г. и №Р-22220215009631-040-003/15.04.2016 г. В отговор на същите са представени документи с писма вх. № К.-498/28.01.2016 г., № К.-2621/19.04.2016 г. и № К.-2621/19.04.2016 г.

На основание чл. 57 от ДОПК са изискани писмени обяснения от трети лица и са представени обяснения от всички банки на територията на страната; [фирма], [фирма]. Извършена е и проверка в базата данни на Агенцията по вписванията. При установяване на имущественото състояние на лицето са изследвани и установени направените от него разходи за издръжка и живот - за плащания на данъци, осигурителни вноски, такси и мита, разходи за платени лизингови вноски, погасителни вноски по отпуснати кредити или за погасяване на заеми и лихви по тях и т.н.

За целите на ревизионното производство, ревизиращият екип е извършил сравнение на направените разходи и получените доходи през съответния период. За данъчни периоди 2009 г., 2010 г., 2011 г. и 2013 г. е установен недостиг на парични средства, тъй като направените от лицето разходи надвишават получените приходи и разполагаеми средства. Сумата на превишение на разходите над приходите е приета от ревизиращите за облагаем доход по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. Съгласно цитираната разпоредба, данъчната основа за този доход е брутната сума на облагаемите доходи, придобити през данъчната година от всички други източници, които не са изрично посочени в този закон и не са обложени с окончателни данъци по реда на този закон или с окончателни данъци по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/.

По години констатираното несъответствие е, както следва: за 2009 г. - 26 403,20 лв., за 2010 г.- 17 342,52 лв.; за 2011 г. – 1 386,38 лв. и за 2013 г. 11 917,35 лв., въпреки че в констативната част на РА неправилно е посочено за този период /2013 г./ размерът на разходите не превишава получените средства и доходи.

Органите по приходите са установили, че за периодите от 01.01.2009 г. до 31.12.2009 г., 01.01.2010 г. до 31.12.2010 г. ревизираното лице не е получавало доходи. За 2011 г. е установено, че И. А. М. е имал доходи, представляващи възнаграждения за положен

личен труд в [фирма], собственост на ревизираното лице. Същите са декларирани с годишна данъчна декларация за 2011 г., подадена във връзка с получени доходи за положен личен труд в посоченото дружество. За 2012 г., ревизираното лице има получени доходи от [фирма], стопанисващ „Родина Принцес Казино“, [населено място], съгласно Удостоверение по дневен отчет № 002311 от 17.11.2012 г. – печалба в размер на 2 000 лв., като участник в хазартни игри на казиното, регистрирано в Регистъра по чл. 75, ал. 1 от Закона за хазарта под № 1510105; доходи получени от [фирма], [населено място], стопанисващ игрално казино „К.“, [населено място], съгласно Служебна бележка изх. № 113-12/05.11.2012 г. за изплатена печалба в размер на 3 000 лв., като участник в хазартни игри на казиното, регистрирано в Регистъра по чл. 75, ал. 1 от Закона за хазарта под № И-654/21.04.2011 г.; доходи, получени от [фирма], [населено място], стопанисващ игрално казино „К.“, [населено място], съгласно Служебна бележка изх. № 117-12/13.11.2012 г. за изплатена печалба в размер на 3 400 лв., като участник в хазартни игри на казиното, регистрирано в Регистъра по чл. 75, ал. 1 от Закона за хазарта под № И-654/21.04.2011 г.; доходи, получени от [фирма], [населено място], стопанисващ игрално казино „К.“, [населено място], съгласно Служебна бележка изх. № 118-12/14.11.2012 г. за изплатена печалба в размер на 2 900 лв., като участник в хазартни игри на казиното, регистрирано в Регистъра по чл. 75, ал. 1 от Закона за хазарта под № И-654/21.04.2011 г.; доходи, получени от [фирма], [населено място], стопанисващ игрално казино „К.“, [населено място], съгласно Служебна бележка изх. № 115-12/12.11.2012 г. за изплатена печалба в размер на 2 000 лв., като участник в хазартни игри на казиното, регистрирано в Регистъра по чл. 75, ал. 1 от Закона за хазарта под № И-654/21.04.2011 г.; доходи, получени от [фирма], [населено място], стопанисващ игрално казино „К.“, [населено място], съгласно Служебна бележка изх. № 112-12/05.11.2012 г. за изплатена печалба в размер на 5 000 лв., като участник в хазартни игри на казиното, регистрирано в Регистъра по чл. 75, ал. 1 от Закона за хазарта под № И-654/21.04.2011 г.; доходи, получени от [фирма], [населено място], стопанисващ игрално казино „К.“, [населено място], съгласно Разходен касов ордер № 022/26.09.2012 г. за изплатена печалба в размер на 9 625 лв., като участник в хазартни игри на казиното, регистрирано в Регистъра по чл. 75, ал. 1 от Закона за хазарта под № И-654/21.04.2011 г.; доходи, получени от [фирма], [населено място], стопанисващ игрално казино „К.“, [населено място], съгласно Служебна бележка изх. № 116-12/12.11.2012 г. за изплатена печалба в размер на 4 900 лв., като участник в хазартни игри на казиното, регистрирано в Регистъра по чл. 75, ал. 1 от Закона за хазарта под № И-654/21.04.2011 г.; доходи, получени от [фирма], [населено място], стопанисващ игрално казино „К.“, [населено място], съгласно Служебна бележка изх. № 114-12/05.11.2012 г. за изплатена печалба в размер на 2 600 лв., като участник в хазартни игри на казиното, регистрирано в Регистъра по чл. 75, ал. 1 от Закона за хазарта под № И-654/21.04.2011 г. В този период са получени възнаграждения по трудово правоотношение с [фирма], ЕИК:[ЕИК] в размер на 400 лв. Същите са декларирани с Годишна данъчна декларация за 2012 г., подадена във връзка с получени доходи в размер на 5 040,00 лв. за положен личен труд в [фирма].

За периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г., ревизираното лице И. А. М. няма получени доходи. Ревизиращите са установили, че са получени възнаграждения за получен личен труд в [фирма] в размер на 5 040 лв.

За периода 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г., ревизираното лице има получени доходи, както следва: от [фирма], стопанисващ „Родина Принцес Казино“, [населено място], съгласно Удостоверение по дневен отчет № 000244/28.06.2014 г. печалба в размер на 6 750 лв. като участник в хазартни игри на казиното; от [фирма], стопанисващ „Родина Принцес Казино“, [населено място], съгласно Удостоверение по дневен отчет № 000250/04.07.2014 г. печалба в размер на 2 280 лв. като участник в хазартни игри на казиното; от [фирма], стопанисващ „Родина Принцес Казино“, [населено място], съгласно Удостоверение по дневен отчет № 000251/05.07.2014 г. печалба в размер на 1 150 лв. като участник в хазартни игри на казиното, както и получени възнаграждения от положен личен труд в [фирма] в размер на 3 750 лв.

Предвид изложеното и на основание чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, ревизиращите органите са определили данъчна основа от други източници в размер на горепосочените суми и са установили оспорваните задължения за данък върху доходите общо в размер на 5 696,85 лв., ведно със съответните лихви за забава общо в размер на 3 232,54 лв.

В хода на административното производство от ревизираното лице са представени форми на изплащане на печалби от хазартни игри – „Е.“ и „Е.“, някои от които са издадени от [фирма] в общ размер на 92 963,87 лв., както и получено през 2008 г. дарение на парични средства в размер на 100 000 лв. от лицето Х. Т. В.. В хода на административното обжалване е представено копие на разписка към сключения договор за дарение с Х. Т. В., която е приложена и по делото на лист 49.

За установяване на дължимостта на определения на лицето данък по чл.48 от ЗДДФЛ за процесните години, съдът е приел заключение на единична и допълнителна съдебно – счетоводна експертиза. Вещото лице представя варианти на изчисления съобразно определяне на началното салдо от 2009г. за целия ревизиран период, както варианти на следващия се данък в зависимост от това дали се кредитира дарението на паричната сума от 100 000лв. и плащанията от печалби в хазартни игри. Касае се за получени доходи от страна на ревизираното лице от [фирма] за процесните данъчни години.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Ревизионното производство срещу жалбоподателя е образувано относно установяване на данъчни задължения за годишен авансов данък по ЗДДФЛ за ЕТ, данък върху доходите от свободни професии, граждански договори и др. за 2009г . – 2014 г. Жалбоподателят действащ в качество си на едноличен търговец е бил обект на данъчна ревизия, като са установени данъчните задължения, които той има на осн.чл. 35, т.6 от ЗДДФЛ.

Видно от представените с административната преписка писмени документи, тези допълнително представени от страните и заключението на единичната и допълнителна ССЕ, жалбоподателят за 2009г. няма реализирани договори, за 2010г. също няма получени доходи. За 2011г. лицето е получавало възнаграждение за

положен труд и е формирана годишна данъчна основа в размер на 489,62лв. През 2012г. лицето има доходи от игра в казино в „И. – Грандхотел С. - Казино”, за които доходи представя служебни бележки, подробно описани на стр. 24 от делото. Сумата е в размер на 3700лв.

Установява се от ревизиращите, че на осн.чл. 13, т.2 от ЗДДФЛ паричните предмети и парични печалби, получени от участие в хазартни игри са необлагаем доход по чл. 2, ал.1 от Закона за хазарта. При формиране на паричния поток за 2012г. ревизиращите органи не са установили превишение на разходите и за приели за този календарен период, че лицето няма данъчни задължения.

За 2013г. е формирана от ревизиращите годишна данъчна основа в размер на 3563,28лв., като се касае за доходи от положен труд в конкретно юридическо лице, доходи от хазартни игри.

За ревизирувания период лицето е придобило 4 недвижими имота РД като неразделно част от РА съдържа констатации относно разходите на лицето и, че те не превишават размера на получените средства за 2014г. Установява се, че за данъчните периоди, за които се извършва ревизията лицето е подавало Г. /стр.30 от РД/.

Според текста на чл. 48. (И. - ДВ, бр. 113 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) от ЗДДФЛ, размерът на данъка върху общата годишна данъчна основа се определя, като общата годишна данъчна основа по чл. 17 се умножи по данъчна ставка 10 на сто. В случая ревизиращите са обложили превишението на разходите над приходите. Сумата на превишението е облагаемият доход по смисъла на чл.35, ал.6 от ЗДДФЛ.

Ревизиращите в РА са посочили, че процесните години има недостиг на парични средства необходими за покриване на извършените разходи. За да обоснове наличие на положително салдо в началото на всяка една от ревизираните години, жалбоподателят сочи доказателства за получено през 2008 г. дарение на парични средства в размер на 100 000,00 лв. от Х. Т. В., както и разписка към договора за дарение от 16.10.2008 г. с лицето Х. Т. В.. Правилно е констатирано от решаващият орган, че при ревизия по общия ред презумпцията по чл. 123, ал. 1, т. 1 ДОПК е неприложима, а в тежест на органите по приходите е да докажат наличието на доход, получен от "други източници" по смисъла на чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ. Нормата на чл. 225, ал. 2 от ЗЗД изисква дарението на движими имущества да става в писмена форма с нотариално заверени подписи или чрез предаване, а на ценни книжа - по надлежния начин за прехвърлянето им. Като вид движима вещ, парите могат да бъдат дарени чрез предаването им. По делото не се установява те да се предадени на жалбоподателят, тъй като и за дарителя няма доказателства, че ги е притежавал. За пълнота следва да се добави още, че в ДОПК допустимостта на гласни доказателствени средства в съдебното производство по оспорване на РА, е ограничено до хипотезата на чл. 158, ал. 1 във вр. с чл. 57, ал. 2 от ДОПК, в обхвата на които не съществува ограничение аналогично на това по чл. 164, ал. 1, т. 3 от ГПК за доказване на договори на стойност по - голяма от 5 000 лв., поради това съдът не допусна и разпит на свидетели

поискани от жалбоподателя в първото по делото съдебно заседание. В тази връзка представеният договор за дарение като частен документ без достоверна дата вкл. и разписка за получаване на сумата, не е достатъчен сам по себе си да обоснове желанието от жалбоподателя благоприятен за него факт, доколкото липсват доказателства за реалното предаване на паричната сума.

Съдът поради това счита, че приходната администрация като е приела, че няма фактическо предаване на тази сума на жалбоподателя, е стигнала до законосъобразен извод, че дарената сума от 100 000лв. не следва да се включва в паричния поток и да формира положително салдо за 2009г..

Относно изплатени печалби от участие в хазартни игри „Е.“ и „Е.“ в общ размер на 92 963,87 лв. съдът установи, че нито в хода на ревизионното производство, нито по – късно при съдебното оспорване, жалбоподателят не представя доказателства за изплатени печалби от участие в хазартни игри „Е.“ и „Е.“ в общ размер на 92 963,87 лв. В тази връзка издателите на акта са посочили, че съгласно утвърдените от Държавната комисия по хазарта към МФ „Задължителни игрални условия и правила за провеждане на игри със залаганя върху резултати от спортни състезания“, печалбите на участниците в игрите се изплащат в срок до 60 дни от деня, следващ провеждането на съответния тираж, като печалби до 2 000,00 лв. се изплащат по касов път.

Печалбите над 2000лв. се изплащат от обслужващата дейността на [фирма] банка [фирма] срещу представяне от лицето на „Искова форма“, която може да се разпечата от всеки букмейкърски пункт срещу представяне на квитанция за потвърждение на залог. Лицето, предоставило „форма изплащане“ в този случай задължително се идентифицира. В конкретната хипотеза жалбоподателят И. А. М. е представил на ревизиращите 333 листа (приложение №1 и №2 към делото) с незаверени копия на „форма изплащане“. Те не надвишават поотделно сумата от 2 000,00 лв., поради което, липсва задължение за идентифициране на лицето, на което същите са изплатени. Последните не притежават идентификационни данни за получател, поради което не могат да бъдат приети като доказателство, че именно на конкретното лице са изплатени съответните парични премии. В чл. 77, ал. 4 от Закона за хазарта /ЗХ/ е предвидена възможност за доказване на доходи от хазарт, съгласно която по желание на участника се издава счетоводен документ, удостоверяващ размера на изплатената печалба. Такъв документ не е представен, както в хода на ревизионното производство, така и в хода на съдебното обжалване. Съдът счита, че така цитираните документи - „форма изплащане“, удостоверяват единствено, че дадено търговско дружество е изплатило някаква парична сума във връзка с направен залог, но не и че тази сума е изплатена именно на конкретното лице, в случая И. А. М.. В този смисъл, не може да се сподели становище, че процесните „форми изплащане“ съставляват ценни книги на приносител, доколкото същите не инкорпорират в себе си никакви облигационни права за техния „приносител“, а единствено удостоверяват обстоятелството, че определено търговско дружество е

заплатило някаква парична премия за залог на спортно състезание. Правилни са следователно изводите на ревизиращите, че жалбоподателят не е доказал получаването на печалби от хазартни игри в размер на 92 963,87лв.

Относно дължимостта на данък по чл.48 от ЗДДФЛ съдът приема, че следва да кредитира допълнителното заключение на вещото лице Ю. Я. в неговия първи вариант. Това е така, защото за 2009г. като начално салдо се приема, че следва да е сумата от 5000лв., а не 100 000лв., тъй като съдът не е доказано, че жалбоподателят е получил дарение на 100 000лв. през 2008г. Разликата между изготвения паричен поток от ревизиращите и настоящата експертиза е в това, че крайното салдо към 31.12.2012г. в размер на 40 028,96лв. в РД не е пренесено като начално салдо към 01.01.2013г. , а следва да се пренесе. Вещото лице поради това в посочения първи вариант, е отнесло сумата от 40 028, 96лв. като начално салдо за 2013г. Видно от заключението на вещото лице по този първи вариант (лист 134 от делото) към 31.12.2009 г. Паричният недостиг възлиза на 26 403.20 лв. Дължимият данък върху тази сума е в размер на 2 640,32 лв., а лихвата за просрочие е 1821,04 лв. Общата дължима сума е 4461.36лв. Към 31.12.2010 г. паричният недостиг е в размер на 17 342.52 лв. Дължимият данък върху тази сума е в размер на 1 734,25 лв., лихва за просрочие - 1017,12 лв. Общата дължима сума е 2751.37 лв. Към 31.12.2011 г. Недостигът е в размер на 1 386.38 лв. Дължимият данък върху тази сума е в размер на 138,64 лв., лихвата за просрочие е 66,95 лв. Обща дължима сума е 205,59 лв.

Поради това съдът счита, че констатациите на вещото лице относно първи вариант на изчисленията в допълнителната ССЕ са верни и за 2012 г., 2013 г. и 2014 г. не се установява недостиг на парични средства. Следователно при този вариант за тези периоди лицето няма допълнителни данъчни задължения. Следователно обжалвания по делото РА следва да се отмени в частта, в която на жалбоподателя са установени данъчни задължения по чл.48 от ЗДДФЛ за 2013г. в размер на 1191,74лв. и лихва от 262,65лв. В останалите оспорени части РА е правилен и законосъобразен, и следва да бъде потвърден.

С оглед изхода на спора и на осн.чл.161, ал.1 предл.2 от ДОПК на ответника се следва поисканото юрисконсутско възнаграждение в размер на 300лв., тъй като ответната страна се представляваше в процеса от юрисконсульт К..

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 44-ти състав на основание чл. 160 от ДОПК,

Р Е Ш

И:

ОТМЕНЯ по жалба на И. А. М., ЕГН: [ЕГН], с [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] Ревизионен акт /РА/ №Р-22220215009631-091-001/26.01.2017 г., издаден от С. Т. К., на длъжност

Началник Сектор „Ревизии“-орган, възложил ревизията, и Ю. С. Т.-С., на длъжност Главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден в обжалваната част с Решение № 532/07.04.2017 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна политика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите относно установени данъчни задължения по чл.48 от ЗДДФЛ за 2013г. в размер на 1191,74лв. и лихва за 2013г. в размер на 262,65лв., като **ОТХВЪРЛЯ** жалбата, в частта, в която с Ревизионен акт /РА/ №Р-22220215009631-091-001/26.01.2017 г., издаден от С. Т. К., на длъжност Началник Сектор „Ревизии“-орган, възложил ревизията, и Ю. С. Т.-С., на длъжност Главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден в обжалваната част с Решение № 532/07.04.2017 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна политика“ при Централно управление на Национална агенция, са установени данъчни задължения по чл.48 от ЗДДФЛ за 2009г. в размер на 2640,32 лв. – главница и 1667,01лв. - лихва, за 2010г. главница в размер на 1734,25лв. и лихва от 915,94лв., за 2011г. главница в размер на 138,64лв. и лихва от 58,86лв.

ОСЪЖДА И. А. М., ЕГН: [ЕГН], с [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] на осн.чл.161, ал.1 от ДОПК да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна политика“ при Централно управление на Национална агенция по приходите разноси от 300лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: